

PRZYTACZAĆ SIĘ (5) *vb impf*

Zawsze się.

W formach osobowych pierwsze a pochylone.

praes 3 sg przytácza się (3). \diamond 3 *pl* przytáczają się (1). \diamond *praet* 3 sg *n* przytáczało się (1).

Sł *stp*, *Cn*, *Linde brak*.

1. Zdarzać się, przytrafiac się, zachodzić (1) : [Otwin(?)*Erot* 131; Przetóż do Rady pánłkiéy nie trzeba brác ludži/ którzy niewiedzą co łie czáfów przefłzłých dzíało/ álbo co łie dzieie między ludźmi/ nie iedno tego królestwá/ ále y w wiela inłzých: zwłáczá tám/ gdzie łie wiele rzeczy przytacza/ którym rozumem zábiégáią. *CerGór* 12.]

Zwrot: »po myłłi [komu] się przytacza« (1): Owa włłfytko pomyłłi ták łie im przytaczáło/ Czego łprowne cyáło ich záwždy potrzebowało. *LubPs* Rv.

2. Dotyczyć, odnosić się [co czemu] (1) :

Szereg: »przytaczać się a przywłaszczac« (1): Tu záś [psalm *traktuje o tym*] co łie włáłnie przytacza á przywłázcza krolestwu duchownemu/ ktorego łam Kryłtus krolem być miał. *LubPs* T5 *margin*.

3. W funkcji strony biernej: być cytowanym (3) : gdy Pan Bog vtrapyone krolestwo żydowłkye czáfu Saulowego rozmáitemi á łławnemi zwycięłtwy/ á ofobliwie łłowem łwym łwiétyym y prawdziwą chwałą/ nápráwić y ochédożyć raczył/ ten łie Płalm przytacza. *LubPs* O5; [CerGór 60].

Zwroty: »[komu] przed oczy się przytacza« (1): Iáka łie nam w tym Płalmie łprawá przed oczy przytacza. *LubPs* R4v *margin*.

»na plac się przytaczać« (1): Czo iest zá ciéłzkość grzechu/ gdi gi człowiek pozna nád łobą/ iuż dni iego łą podobne tim rzeczám/ ktore łie thu ná plac przytaczáią/ iáko dym *LubPs* X3v *margin*.

Synonimy: 1. przydawać się, przygadzać się, przypadać, przytrafiac się, zdarzać się.

Formacje współrdzenne cf TOCZYĆ.